

L a i v a s

THE SHIP

Savaitinis Lietuvių R. Katalikų Laikraštis

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

No. 5

Sausio (Jan.) 31, 1925

Metai V.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

PALESTINOS KLAUSIMAS.

APĀSTALYSTES MALDOS INTENCIJA

VASARIO MEN. 1925 M.

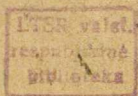
SV. TEVO PLĀUS XI PALAIMINTA IR PATVIRTINTA.

Brangi yra kiekvienam katalikui ta šalis, kur gyvena mūsų Išganytojas, Jėzus Kristus, — Palestina. Ją delto vadiname Šventąja Žeme. Ypač tos vietos, kur Jėzus Kristus gimė ir kentėjo, Bethleem ir Jerusalema, visuomet, buvo didelėj visų tikinčiųjų pagarboje.

Katalikų Bažnyčia tas vietas nuolat laikydavo ypatingoje savo globoje. Jau nuo ketvirtojo šimtmečio, kuomet Jėzaus gimimo ir mirties vietos buvo atrastos, Bažnyčia įgijusi laisvės ir tei-

sių apie tų šventų vietų Konstantinno Didžiojo laikais, prižiūrėdavo jas ir rūpinosi papuošti jas puikiomis bažnyčiomis.

Katalikų Bažnyčios teises prie šventųjų Palestinos vietų, Betliejaus grotos ir Jerusalems grabo, per ilgus metus nediršo nieks užginčyti, nei kuomet kilo Graikų atskilimas 11-tame amžiuje. Tuo met Jėzaus gimimo grota Betliejuje ir grabas Jeruzaleme buvo tiesioginėje Jerusalems Katalikų Patriarcho žinioje.

Kai musulmonai jēga įsiveržē į Palestina ir užēmē šventąsias vietas, tuomet Europoje katalikų tarpe kilo didėliausias trukšmas. Viena mintis uždege tukstančių tukstančių širdis — eiti ir atvaduoti iš turkų — nekrikščionių rankų tas brangiąsias tikinčiam žmogui vietas. Ir per šimtmečius ējo kova tarp katalikų ir musulmonų, kol galų gale katalikai vėl neatgavo savo teisių prie šventųjų Palestinos vietų. Tuomet, nors ir kitiems nuo Bažnyčios atskalunams ir buvo leista naudotis tomis šventomis vietomis (lankyti jas ir atlikinėti pamaldas), tačiau katalikai visuomet turėjo pirmenybę.

Bet štai 1633 metais buvo gudriai padirbtas neva turkų valdovo Omaro dokumentas, kuriuo atskalunams graikams neteisėtai tapo pavestos Jėzaus gimimo grota Betliejuje ir grabas Jerusalem. Bet greit buvo susekta apgavystē ir šventosios vietos tapo sugrąžintos katalikams.

Tačiau atskalunai nerimo. Įvairiomis gudrybėmis stengėsi išgauti iš turkų valdžios vis daugiau teisių tose šventose vietose.

Ir čia jiems į pagelbą atėjo tuomet galingoji Rusija. Jai reikalaujant turkų valdžia pripažino pirmenybę šventose vietose atskalunams. 1854 metais kilo Krymo karas. Nors tą karą pralaimėjo rusai, bet-gi teisės pripažintos atskalunams Palestinoje buvo paliktos.

Tokia padėtis tęsėsi iki didžiajam karui 1914-1918 metų. Taikai įvykus, Palestina tapo pavesta Anglijos globai.

Įvairių krikščioniškų grupių teisėms prie šventųjų vietų Palestinoje sutvarkyti buvo įsteigta tam tikra komisija. Tačiau dalykai del šventųjų vietų naudojimo ne tik nėra patvarkyti iki šiai dienai, bet dar daugiau supainioti. Sulig Taikos sutartimi Palestinoje duodama žydams pirmenybė ant katalikų ir kitų tikėjimų ir tautybių žmonių, o į komisiją, kuriai pavesta tvarkyti visokius ginčus tarp įvairių tikybinių organizacijų del naudojimo šventomis vietomis, įeina pirmininku protestantas, kurio balsas yra sprendžiamas, jei komisijoje nebus vienos minties.

Nors komisija dar nepradėjo veikti, bet čia matomas aiškus pavojus katalikams, kad į jų teises prie šventųjų vietų komisijos nebus tinkamai atsižvelgiama.

Todelei, kaip pop. Benediktas XV, taip dabartinis šv. Tėvas Pijus XI rūpinasi, kad šventųjų vietų Palestinoje klausimas būtų teisingai išrištas, kad nebūtų skriaudžiamos Katalikų teisės.

Tą tai reikalą ir paveda Šventasis Tėvas Apąštalytės Maldos nariams per Vasario mėnesį. Jo troškimas yra, kad teisingi katalikų reikalavimai Palestinoje būtų patenkinti, kad jų teisės prie šventųjų vietų Palestinoje būtų gražintos.

X.

G E R A M I N T I S .

— A! Iš kur gi tu, Joneli? Sveikas gyvas!—

— Sveikas, Petrutė. Matai, panorėjau tyru oru pakvėpuoti tai ir išsirengiau į parką pasivaikščioti.—

— Gera mintis, Joneli. Tyras oras labai mums naudingas. Ir man jau įgriso Chicagos dumai. Na, sakyk, drauge, kas gero pas tave?—

— Senos, brole, naujienos. Aš norėčiau ką nors nuo tavęs išgirsti.—

— Aš nujaučiau. Pasakė man, kad sveikas išėjęs pasivaikščioti. Taigi manau, kur gi kitur, jei ne į parką.—

— Gerai įspėjai. O ar matei, Jonuk šios dienos “Draugą”?—

— Matyt tai mačiau, tik nesuspėjau viso perskaityti.—

— O ar matei Alfonso Ažuolinio straipsnį?—

— Taip, Petruk. Jis man labai įsmigo į galvą. Tiesą pasakius, ir aš norėjau tuo reikalu su tavim šiandie pakalbėti: juk tai tikrai gyvas reikalas.—

— Ką jau ir sakyti! Žinai ką, Jonuk? Aš manau, kad p. Ažuolinis tikriausią nurodė kelią, kaip reikia mums eiti prie lietuviškos katalikiškos berniokams Kolegijos įsteigimo.—

— Bet ar nepervėlu jau. Žiurėk, kiek kas metai mūsų jaunimo, ypač berniokų ištautėja, — šimtai. O iki Kolegija bus pastatyta, dar daug vandens nubėgs.—

— Suprantama. Bet kaip pats manai, ar neverta stiprios sienos taisyti atradus joje skylę?—

— Tas tai taip, bet žiurėk, iki pastatysime berniokams Kolegiją, tai jau nedaug nei jų pasiliks.—

— Taip blogai nebus. Reikia tik smarkiai imtis numatyto darbo. Labai gera, kad Kunigų Marijonų Vienuolija apsiėmė mūsų visuomenei tuo reikalu pagelbėti. O jau pats žinai, kad ką vienuoliai sutaria daryti, tai nedamiegos, dirbs, badą pakentės, bet savo turi pasiekti. Ar gi nežinai, kiek tiems patiems Marijonams kainavo “Draugą” išgelbėti nuo subankrutijimo? Nieks tuomet nemanė, kad kas norint pagalės nusmukusius iki bevertės “Draugo” šėrus pakelti. O ką šiandie pasakysi? Marijonai visų pinigų išgelbėjo, “Draugo” šėrai vėl nominalės vertės. Visi dabar džiaugiasi, kad taip įvyko, bet mažai pagalvoja, kiek jiems tas kainavo.—

— Aš tai žinau. Bet Kolegiją pastatyti, tai ne kokia bendrovė nuo bankruto išgelbėti. Čia ir pinigų ir jėgų reikia daugiau.—

— Gerai kalbi, Joneli. Kad Kolegiją pastatytume, turime sudaryti apie \$300.000 dolerių. O tai jau didelė suma. Bet Joneli, tikėk manim: jeigu jau Marijonai galutinai sutiko rupintis nieko nelaukus kokių nors būdu įkurti berniokams Kolegiją, jie ir dabar mokės pavargti, o savo tikslo sumanymo pasieks. Atsimink, ką pats sakai, kad čia jau ne bendrovė kokia, čia ne vieno žmogaus reikalas, bet visos mūsų išėivijos. Jeigu norime greitai laiku susi-

laukti berniokams dailios, aukštos mokslo įstaigos, tai pagelbėkime tame darbe Marijonams.—

— Labai gerai, Petruti, bet kaip aš galiu pagelbėti?—

— Jeigu tik nori. Pagelbėk pinigų, o labiausiai darbu.—

— Bet kokių darbu?—

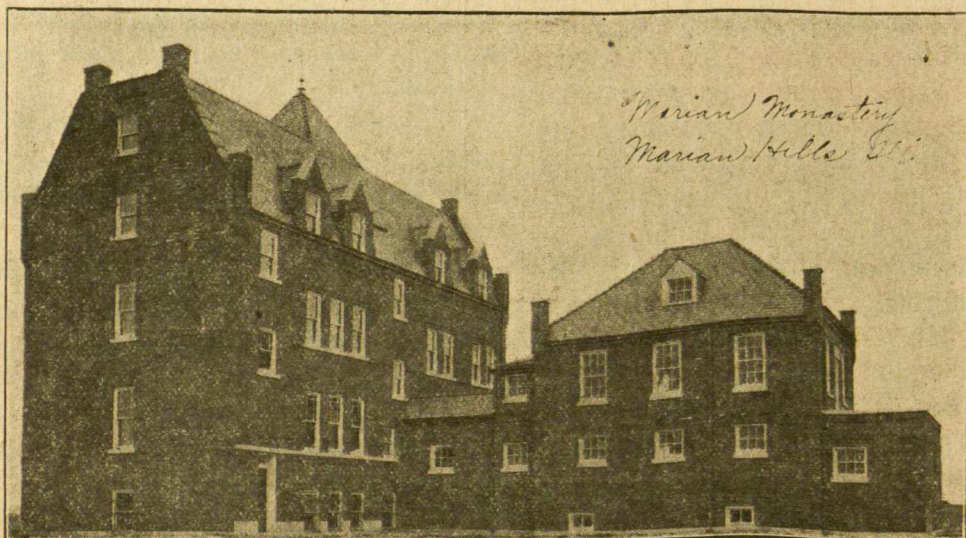
— Ak, tiesa, dar tu į p. Ažuolinio straipsnį neįsigilina. Matai, šitame dalyke pagelbą turime teikti organizuotai. Įkuriama nauja draugija: "Kunigų Marijonų Kongregacijos Remėjų Draugija." Aš jau sužinojau kad skyrių galima ten steigti, kur atsiras bent trys

Marijonų Remėjai. Tu, Joneli, sueičkok ben vieną, aš apsiimu ir-gi, padarysime pasitarimą ir pradėsime veikti. Pranešime Marijonų Vyresniajam kun. V. Kulikauskui į "Draugo" ofisą, kad nutarėme steigti Vienuolijos Remėjų skyrių. Iš ten gausime skyriaus numerį, nurodymų, kaip reikia veikti. Ną ir bus padaryta gera pradžia. Kaip gi pats manai?—

— Gera mintis, Petruk. Pilnai priitariu.—

— Taigi negaiškime. Įmkimės darbo.—

Remėjas.

MARIJONŲ RENGLIAMOSIOS KOLEGIJOS UŽUOMAZGA.

IV SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ.

L e k c i j a

E v a n g e l i j a

ROM. 13, 8-10.

MAT. 8, 23-27.

BROLIAI: Niekam nieko kita nebukite skolingi, kaip tik kad kits kitą mylėtųmėte; nes kas artimą myli, tas įvykino įstatymą. Nes įsakymai: Nesvetimotėriauk, neužmušk, nevogk, neludyk melagingai, negeisk ir kiekvienas kitas įsakymas yra apimamas šiuo pasakymu:

Mylėk savo artimą kaip pats save. Meilė nedaro nieko pikta artimui. Taigi, įstatymo įvykinimas yra meilė.

ANUO metu: Jėzus išėngė į laivelį, ir jo mokytiniai seką jį. Bet štai, juroje pakilo taip didelė audra, kad laivelis buvo bangų apipiltas; jis gi miegojo. Jo mokytiniai priėjo prie jo ir pažadino jį sakydami: Viešpatie, gelbėk mus, žuname. Jėzus jiems tarė: Kodel esate bailūs jūs, žmonės menko tikėjimo? Po to atsikėlęs jis davė paliepiamą vėjams ir jurai, ir pasidarė didelė tyła. Žmonės gi stebėjosi ir sakė: Kas gi jįsai yra, kad vėjai ir jura jo klauso?

BE BAŽNYČIOS NĖRA IŠGANYSMO.

Pasakymas “Be Bažnyčios nėra išganymo” daugely net gerų katalikų širdyse sužadina neįaukų jausmą. Jiems rodosi, kad jis esąs žiaurus ir neteisingas. Tačiau taip nėra. Kad galėtumem šio pasakymo prasmę teisingai suprasti, paklauskime dviejų jaunų vyrų pasikalbėjimą.

“Tai yra nepakenčiama” — tarė jaunas Baltrus savo draugui Petru.

— “Kaip galima tokį dalyką skelbti mūsų dvidešimtam amžiuje, kuomet visi kovoja už sąžinės laisvę? Sakydami “Be bažnyčios nėra išganymo” argi neparodome, kad katalikų Bažnyčia nepakenčianti sąžinės laisvės? Ar girdėtas daiktas! Reiškia, kas nepriklauso katalikų Bažnyčios, tai jau ir žuvęs amžinai!”

“Nesikarščiok, brolau,” — tarė jam jo draugas, rimtas, baigęs mokslus, Petras. “Kiekvieną pasakymą reikia pirma gerai suprasti, o ne tuojaus daryti išva-

dų ir kaltinti kitus. Turėk kantrybės, o aš tau paaiškinsiu.”

“Kristus aiškiai yra pasakęs apaštalams, kuriuos įgaliojo valdyti savo įsteigtą Bažnyčią:

“Skelbkite evangeliją visiems tvarniams. Kas įtikės ir apsikrikštys, bus išganytas; kas neįtikės, bus pasmerktas.” (Mk. 16, 16.)

Kitur šitaip pasakė: “Jei kas Bažnyčios neklausys, tebuna, kaip stambeldys ir muitininkas.” (Mt. 17, 17).

Iš čia aiškiai matome, kad sulyg Kristaus žodžiais tėra tik viena priemonė išganymui pasiekti — klausyti tų, kurie Jėzaus Kristaus yra įgalioti skelbti Jo evangeliją, kitaip sakant Jo Bažnyčios.

Taigi visi tie, kurie neklauso Bažnyčios, kurie nenori jos priklausyti, tie prieštarauja Jėzaus Kristaus įsakymui, tie niekina Kristų. Argi jie gali būti išganyti?

“Taigi rodos, aišku” — atsakė Baltrus, truputį nurimęs.

“Taigi. Dabar pamintyk pats. Jei Kristus būtų įsteigęs Bažnyčią ir palikęs kiekvienam ant valios, nori, priklausyk Bažnyčios, nenori — nepriklausyk, vis tiek bus gerai — tai tuomet kiekvienas rimtai galvojęs žmogus paklaustų: “Kam gi tad Jėzus Kristus atėjo į šią žemę? Kam gi Jisai tiek čia vargo, tiek mokino, tiek kentėjo ir pagaliaus mirė ant kryžiaus?”

Jei kas galėtų patekti į dangų, visai nepaisydamas nei Jėzaus tikėjimo tiesų, nei Jo įsakymų, nei Jo sakramentų, nei Jo įstatytos Bažnyčios valdžios — tai kam čia visa tai reikėjo Kristui įstatyti? Tai visa būtų visai nereikalinga. Tuomet reikėtų pasakyti: “Kas neįtikės, nebus pražudytas.”

Štai prie kokių išvadų reikėtų prieiti, jei nenorima pripažinti tiesos: kas nepriklauso Bažnyčios, negali būti išganytas.

“Taip, tai taip” — tarė Baltrus. — “Bet šis pasakymas: “be Bažnyčios nėra išganyto” yra baisus ir žiaurus. Reiškia, kad visi tie, kurie nėra katalikai, taigi protestonai ir kiti nekatalikai, eis į pragarą.”

“Visai ne” — atsakė Petras. — “Šis pasakymas: “be Bažnyčios nėra išganyto” tik tereiškia, kad nebus išganyti tik tie, kurie žinodami Kristaus įsakymą, prigulėti Bažnyčios, sąmoningai iš liuosos valios nepildo, kitaip sakant *liuosnoriui* nepriklauso Jo įsteigtos Bažnyčios. Ir tai yra visai teisinga. Kaip gali būti išganytas tas, kursai sąmoningai atmeta ti-

kėjimą, Jėzaus Kristaus paskelbtą? Kaip gali tikėtis patekti į dangų tas, kurs liuosu noru neklauso Jėzaus Kristaus? Juk taip elgdamasis jisai niekina Kristų. Kas gi niekina Jėzų, negali gauti iš Jo išganyto.”

“Gerai” — tarė Baltrus. — “Bet yra juk daug nekatalikų, kurie yra geros valios žmonės, kurie nežinodami nepriklauso Katalikų Bažnyčios. Nejaugi jie visi eis į pragarą vien tik už tai, kad nėra katalikai?”

“Katalikų Bažnyčia” — tarė Petras — niekuomet neskelbė, kad visi nekatalikai eis į pragarą. Jei kuris nekatalikas yra geros valios žmogus, jei jisai neturėjo laimės, užaugęs klaidingame tikėjime, pažinti tikrąją Kristaus Bažnyčią, jei jisai yra įsitikinęs, kad jisai turįs tiesą ir nėra jo galioje klaidų pašalinti, tai tokio nekataliko nieks nesmerkia tuojaus į pragarą. Toksai gali būti išganytas, jei jisai doras ir sulyg sąžinės gyvena.”

“Tuo budu” — pertraukė Baltrus — “nekatalikas gali likti nekatalikų ir būti išganytas?”

“Į šį klausimą reikia atsakyti dvejopai. Jei nekatalikas žino apie esamąją Katalikų Bažnyčią ir mato tarp savo tikėjimo ir katalikų Bažnyčios mokslo prieštaravimų, jam yra privalu ieškoti, kur yra tiesa. Paaiškęjus, kad jo tikėjimas yra klaidingas, jei jisai lieka liuosu noru klaidoje, tai negalima sakyti, jo turima geros valios. Juk jisai sąmoningai tuomet laikosi klaidos. Ir dėl jo išganyto reikia abejoti.

Bet jeigu nekatalikas nepaisant savo

tyrinėjimų, visgi yra įsitikinęs gera valia, kad jo tikėjimas esąs teisingas, (apie ką reikia labai abejoti, nes ieškantiems tiesos Dievas duoda tikro tikėjimo malonę), tai tuomet jo negalima būtų tuojaus pasmerkti pragaran. Vienu žodžiu tik tas bus pasmerktas, kas žinodamas ir liu sa valia atmeta pažintą tiesą.”

“Dabar, rodos, supratau” — tarė Baltrus. “Reiškia, klaidingo tikėjimo nariai, kurie be savo kaltės nepripažįsta

tikros Kristaus Bažnyčios, Dievui atsakys vien už nuodėmes žinojimu padarytas. Neprigulėjimas prie [Katalikų Bažnyčios nebus jiems pasmerkimo priežastis. O kas žinodamas nepildo Kristaus įsakymo prigulėti prie Jo Bažnyčios, tas daro sunkią nuodėmę, o su tokia nei vienas Dievo neregės, nebus išganytas.”

“Taip, brolau, visai teisingai supratai,” — užbaigė Petras. X.

TIKĖJIMO PASLAPTYS.

Žmonės dažnai nori žinoti, kokios naudos turi tikėjimo tiesos, kurių žmogaus protas, neįstengia suprasti. Kokis yra paslapčių tikslas mūsų santykiuose su Dievu? Kodel mūsų tikėjime yra dalykų, mūsų protu neapimanų?

Į šitą klausimą atsakymas greit paaiški, jei mes bent truputį giliai apsimąstome.

Tik pasvarstykite. Jei nebutų paslapčių, negalėtume tikroį prasmėje nei tikėjimo akto padaryti. Jei Dievas apreiškų mums tik tiesų, kurias patys per save įstengtume suprasti, mes tikėtume ne Dievui, bet savo pačių išmintingumui. Jei imame nuo Dievo tik tą, ką patys galime patikrinti, mes elgemės su Dievu, lygiai kaip ir savo artimu. Ištikro, vargiai ir taip, nes paimame nuo artimo daug dalykų, kurių ne tik nepatikinam, bet ir negalim patikrinti. Tik vienas žmogus iš tukstančių, žino istoriją, mokslą bei valdymą, vienok, visi tiki tiems dalykams. Tik žvilgterėkime kaip pavedame mūsų tautos valdytojui ne tik savo gyvybę, bet net ir garbę.

Tasai valdytojas dažnai ne tik ne-

duoda, bet ir negali duoti paįskininimo savo nusistatymams. Dalykai, kuriuos jis turi, ir kurie išteisina jo elgęsį, turi but slaptai užlaikomi del visuomenės gero. Neatsižvelgiant į tai, mes tiek turime vilties jo išmintingumui ir teisingumui, jog visiškai pasitikime juo. Tas tai yra mūsų tikėjimo aktas valdžiai, žmogui. Kiek tad daugiau turėtume pasitikęti viso pasaulio Valdytojo teisingumu ir išmintingumu.

Jeigu, tad, Dievas mato tinkamu parodyti mums, ką mes savo menku protu niekad neįstengtumėm sužinoti, kodel nepriimti tai, kaipo priedą mūsų išmintingumui, ir dėkoti Dievui už tai? Kiek daug dalykų pasako mums žvaigždininkai, chemikai ir istorikai, dalykų, kurių mes daugumoj nesuprantame, bet kuriems tikime. Visas gyvenimas, galima sakyt, yra tikėjimo aktas vieno kitam. Kodel, tad, neturėtume tikęti Dievui?

Bet jei nebutų paslapčių, negalėtume tikęti Dievui. Paslaptis yra augščiau mūsų išminties, bet nėra prieš išmintį. Yra tai, kad ir ne priešginystė, bet vis, taip sunki suprasti, kad turi-

me išsirtarti: "Kaip tai galima!" Dievas vien tik atsako: "Tai yra; pasitikėkit manim."

Yra paslapčių ir mūsų gyvenime, paslapčių pasaulyje, aplink mus. Jeigu kas būtų išsitaręs, prieš Kolumbo laikus, jog yra žmonių anoje pusėje žemės, visi būtų sakę: "Negalimas daktas. Kaip gi tai galėtų būti! Juk jie nupultų, nes galvomis žemyn kabotų. Jeigu svorumo įstatymai išsprendžia tą lyg paslaptį, tai kodėl Dievas, sau tinkamu laiku, negal išrišti visas paslaptis? Viena iš dangaus linksmybių bus pažinimas ir supratimas visko.

Negalima perdažnai atkartoti, jog Dievas nenori idant Jį suprastumėm, bet tik kad pasitikėtumėm Juo. Jei Jisai mato tinkamu apšviesti mums tuose dalykuose apie Save, kurių patys niekadose neįstegtumėm sužinoti, argi neturėtumėm padėkoti Jam? Ar gi norėtumėm, kad Dievas būtų nebeaspap-

tinga esybė. Gamta turi savo paslaptis o kodėl ne gamtos Viešpats?

Jeigu, tad, yra apreiškimų apie paslaptinį Dievą, tie apreiškimai turi paslaptinių ypatybes. Žmogus yra pats sau nesuprantamas. Jisai nesupranta, kokiū būdu protas valdo kuną, nē kaip jo atmintis veikia, nē kaip jo valgis pavirsta dalimi jo paties kuno. Jei žmogus yra pats sau nesuprantamas, kiek, tad, daugiau turėtų Visagalingiausias Dievas būti nesuprantamas? Kadangi Dievas suteikia mums apreiškimų apie Save, pavyzdžiui Švenč. Trejybėje, Įsikunijime, ar Eucharistijoje, tai ir turime tikėti į tas paslaptis. Todėl ir mūsų religija yra vadinama mūsų šventas Tikėjimas. Jisai remiasi mūsų tikėjimo Dievui. Jojo pamatas yra Dievo tiesakalbystė ir išmintis. Tad žinokime, jog Dievas yra Tiesa, jog jei jis sakō ką nors, tai ir yra, ir, pagal tai, sakykime: "Tark, Viešpatie, tavo tarnas klauso."

K. T. V.

Katalikų Pasaulys.

Tomistų Kongresas. Katalikų tomistų filosofų tarptautinis kongresas įvyks Romoje tarp 15 ir 20 balandžio d. š. m.

Iš viso pasaulio mokslininkai suplauks į taip retą Kongresą.

Norintieji jame dalyvauti lai kreipiasi tuo adresu: Mgr. Talamo, 46, via dell Unitta, Rome, Italia.

Lietuvių Katalikų Seimas Chicago-

je. Vasario 1 d. rengiamas didelis Chicagos ir aplinkinių valstijų lietuvių katalikų suvažiavimas. Suvažiavimą šaukia Chicagos Federacijos Apskritys. Pramato, kad Seimas bus skaitlingas. Katalikiškos Draugijos uoliai rengiasi prie Seimo. Seime bus du reportai: p. Dr. K. Pakšto apie "Katalikų Vienybę" ir Kun. B. Bumšo apie "Mūsų šių dienų uždaviniai."

Francija. Milžiniška manifestacija. Ateina žinių iš Francijos, kad N. D. du Folgoët'e įvyko iki tol negirdėtai didelė katalikų manifestacija, kaipo protestas prieš Herrioto prieštikiškinę politiką. Manifestacijoje dalyvavo daugiau 52,000 žmonių. Sustojo Brest'o ir Morlaix fabrikai.

1 valandą sugaudė bažnyčių varpai ir žmonių minios suplaukė į sutartą vietą. Pasirodė J. E. Quimper'o ir Leono vyskupas Duparc, lydimas senatoriaus Tortin ir parlamento atstovų: P. Simon, Inizan, Henry, Jadė, Balanant. Išsirikiavo eiseną, užplevė savo veliavos, pradėjo orkestra griežti o žmonės, po šešis eilėje, pasidalinę į tris dalis, užpildė miesto gatves. Eisenoje dalyvavo daugiau 52,000 žmonių. Buvo tai stebėtinas reiškinys. Varpų aidai jungėsi su orkestrų garsais ir žmonių giesmė: "Nous voulons Dieu," — "mes norim Dievo!" Visų pakilęs upas. Eiseną sustojo prie paruoštos mitingui tribunos. Manifestacijai vadovavo J. E. vyskupas Duparc. Jisai perstatydinėjo kalbėtojus. Kalbėjo senatorius Tortin, pabrėždamas katalikų tvirtą valią nepasiduoti masonų diktaturai. Kalbėjo atstovai Simon, Inizan, reikalaudami valdžios turėti ambasadą prie Vatikano ir panaikinti visus neteisingus įstatymus. Kalbėjo ir karo invalidas Balanant. "Mes neleisime, šaukė jisai, kad kritę kovose 1914 m. už tėvynę vienuoliai būtų iš naujo persekiojami!"

Kunigas Madec nurodė kas reikia daryti, butent, — kaip generolas Cas-

telnau. Su dideliu entuziazmu plota kalbėtojams ir vienu balsu išnešta rezoliucija: valdžiai — reikalauti nuo jos palikti ambasadą prie Vatikano, atšaukti neteisingus katalikams įstatymus; laikytis duoto žodžio Alzace Lorenui; katalikams, — be partijų skirtumų visiems jungtis į Katalikų Federaciją kovai už savo šventas teises, už laisvę, už brolybę.

Valdžios ir komunistų kontrmanifestacija visai nepavyko tą dieną.

Serbija. Sulyg 1914 m. konkordatu tarp Serbijos ir Šv. Sosto, Bielgrade turėjo greitai laiku būti įsteigta katalikų arkivyskupija. Bet karas tą visą sutrukdė. Po karo ir gi turėta daug sunkenybių. Tik paskutiniaisiais mėnesiais dalykai pagerėjo ir Bielgrado arkivyskupu paskirtas J. M. tėvas Rafaelis Rodič'as, O. F. M., kroatas. Visi Jugoslavijos katalikai didžiai džiaugiasi tuo įvykiu, o ypač Bielgrado katalikai, nes iki šioliai 10,000 tikinčiųjų neturėjo teisės turėti didelės bažnyčios, o turėjo tenkintis koplyčia.

Rusija. Paryžiaus "La Croix" laikraštis paduoda nužudytų Rusijoje dvasiškių skaičių, butent arkivyskupų ir vyskupų (prav.) 28; dvasininkų 1,215.

Italija. Tarptautinė Moterų Unija. Vatikano organas "Osservatore Romano" įdėjo pranešimą, kad Šventasis Sostas pripažino tarptautinę moterų sąjungų Uniją, kurios yra dabartinė pirminkė p-nia Steemberghe-Engerinch, vienintelė tarptautinė moterų Unija, patvirtinta ir palaiminta Šv. Sosto.

Ž I E D E L I A I.

Sulig Nachbaur'u J. Paukštys.

Šv. Jonas Berchmans-Moksleivis Šventasis

“Kam lengviausia gyventi? — Šventam žmogui!”
Šventųjų mintis.

Jaunystė.

Jonas Berchmans gimė 13 kovo 1599 metų Flamų padangėje. Jisai buvo vyriausias neturtingųjų tėvų sunus. Giedra ramybė nuolat šypsojo jo vaikiškame veide. Dar kudykystės laikais jame išsivystė širdingasai pamaldumas. Jau belankydamas pradžios mokyklą savo gimtajam miestelyje, Diest'e, jis neužmiršdavo kas rytą užėti artimojon bažnytėlėn. Kada jaunasai mokinys grįžęs iš mokyklos rasdavo uždarytas namų duris, jis tuojaus eidavo į gretimuosius Dievo namus Jėzų pasveikinti, į savo dangaus motiną, Mariją, pasimelsti. Sykiu jis buvo ir tikriausia Berchmansų saulutė. Mažasai Jonukas mokėjo ir linksmi it kregždutė ulbėti ir guosti vaiko atvirumu vis labiau sergančią savo motiną. Kai kurie turtingesnieji kaimynai net prašydavo, kad Berchmansai leistų pas juos savo širdingajam Jonukui kurį laiką pagyventi, kad jų vaikai turėtų nuolat prieš akis švelnaus ir linksmo “Berchmansų angeluko” pavyzdį.

Seminarijoje.

Už mokslą jis nuolat gaudavo dovanų. Bet jau dešimtų metų Jonukas nebuvo patenkintas pradžios mokykla ir prašyte prašėsi į Švenč. Panelės Se-

minariją. Tėvams patiko jo troškimas. Ir netrukus jį pavedė Tėvo Emmeriko globai. Čia, sulig tų laikų papročio, Nekaltų Bernelių dieną musų Jonukui teko sulošti kunigo rolę. Atatinkamais rubais apsitaisęs jis su nepaprastu rimtumu šlakstė, kodylavo ir giedojo, pavyzdinčiai atlikdamas garbingas kun. pareigas. Ir visas jo gyvenimas seminarijoje buvo rodos, pavyzdingas išpildymas pamaldaus auklėtinio rolės. Iš jo lupų neišėjo nė vienas atšiauresnis žodelis. Tačiau jis nebuvo nė kokių paniurėliu. Anaipol! Savo taikingu draugingumu ir širdingu linksmumu jis nuolat traukė į save visų širdis. Rimtas jo žvilgsnis tuojaus sustabdydavo netikusias draugų kalbas.

J. Berchmans'as dažnai tarnaudavo šv. Mišioms ir dažnai meldavosi. Net įsilindęs kur į didelę dėžę kieme, jis surasdavo gražią valandėlę laiko nuošaliai pasimelsti. Penktadieniais ėjo kryžiaus kelius. Išpažinties kiekvieną savaitę.

Šalia Dievo J. Berchmans'as mylėjo ir knygas. Todėl jis mielai apsiėmė patarnauti prie durų, kad tik turėjus daugiau patogaus laiko skaitymui gyvenimo šventųjų, šv. Rašto ir p. Dažnai įsigilinęs į skaitymą net skambučio nenugirsdavo.

Bet nelemtasai vargas su savais kryželiais vis dažniau užsukdavo į Berchmansų kiemą. Neišgydoma liga prikaustė prie lovos mylimąją Jono matutę. Dabar vienam tėvui teko sunkiai dirbti, kad prideramai užlaikius savo 5 mažutėlius ir du seneliu. Jam vienam buvo persunku. Reikėjo pagelbininkų. Tokiu galėjo būti gerokai paaugėjęs Jonas. Ir tėvas nutarė jį atimti iš seminarijos. Bet apie tai išgirdęs sunus pas sergančios motinos lovą, puolė tėvui į kojas.

— Tetušī, duona ir vandeniū aš tenkinsiuos, tik leisk man buti kunigu! — maldavo jisai.

Dar ilgai spyriavosi atkaklus flamas, nesugalvodamas geresnės išeities. Tik motinai užtariant, jis sutiko leisti savo Jonuką tarnauti pas senąjį Diest'o kleboną. Sunus nudžiugo, nes čia tarnaudamas jis dar turėjo liuoso laiko mokyklai lankyti. Netrukus jis rado patogesnę vietą pas Mecheln'o katedros kanauninką.

Kanauninkas Jono de Froidmont vedė pavyzdinę mokyklą, kurioje daugiausiai mokslėvių buvo iš aukštesniųjų luomų. Todėl prirėikė tarno, kursai padėtų jauniems "ponaičiams", neštų prie stalo valgius, jį patį lydėtų ir kitus lengvus darbelius atlikinėtų. Keturiolikos metų vaikinui, nepratusiam buti kitų tarnu, turėjo tai buti gan karti tarnyba. Tačiau jis sąžiningai ėjo savo pareigas. Berchmansų Jonukas negalėjo atsidžiaugti tuomi, kad už savo mažus patarnavimus jis gauna tiek daug progų pasimelsti ir mokyti. Il-

gais žiemos vakarais, sumigdęs savo jaunesniusius auklėtinius, jis dar ilgai rymodavo ant knygų. Nesykį ir pavargusi blakstiena sviro ant akių, bet staugiu lupų sukandimu arba rankos įsiginymu jis vėl pasiskatindavo toliau skaityti. Tik apie pusiaunaktį klaupdavosi ties savo lovele melstis. Ir taip laikada maldingai tebelaikydamas rankas jis net užmigdavo ant grindų. O kaip daug gražių valandėlių jis mokėjo pašvęsti savo širdinga jaunuolio maldai! Jis meldėsi namie, bažnyčioje. Meldėsi net už durų ar kur kitur radęs ramesnį kampelį.

Kun. Froidmont kai tėvas jį mylėjo. Dėkingasai vaikas, rodos, norėdamas atsisteisti dar su didesne meile dirbo, nelaukdamas įsakymų. Savo nepaprastu švelnumu ir vykusiais pasikalbėjimais jis atvertė katalikybėn vieną kanauninko globojamą kalvinų dailininko, Boels, sunų. Kitiems savo gražiu pavyzdžiu apaštalavo, diegdamas juose kilnias mintis.

1615 metais jam pasitaikė dar tinkamesnė vieta melstis ir dirbti. Mat tąsyk jezuitai atidarė tam pat Mechelno mieste savo kolegiją. Jie rinkosi geriausių mokslėvių. Kanauninkui de Froidmont užtariant, ir J. Berchmans pakliuvo į tų auklėtinių skaičių. Čia jis savo įstabiu draugingumu patraukė į save net turtuolių širdis. Tik vienas kitas, pavydu netverdama, jį skaudžiai įžeisdavo ir persekioldavo. Tačiau J. Berchmans tik dar didesniu meilumu stengė jiems atsisteisti. Ir tuomi juos nuveikė.

Klausimai ir Atsakymai

Istaigos savastis.

KLAUSIMAS. Prašau paaiškinti kaip reikėtų pasielgti tokiaame atsitikime.

Daleiskime, man būnant didokos žmonių grupės užvaizda (pavaldiniu); o tie žmonės nusitartę nupirkti savo įstaigai kokį kelių šimtų dolerių vertės dalyką. Bet man gavus tą dalyką nuo vieno asmens kaip dovaną tai įstaigai, o aš vėliau vistiek iškolektuočiau (išrinkčiau) tuos pinigus nuo žmonių ir juos pasilaukčiau sau tiems žmonėms nežinant.

Kaip būtų su manim: nuodėmė, ar vagystė? *J. P. iš N. Britain.*

ATSAKYMAS. Tamsta tą dalyką gavai ne sau, o visai įstaigai. Tai įstaigai minėtoji suma priklauso.

Pinigus už tą dovaną rinkai Tamsta ir-gi ne sau, bet visai įstaigai. Todėl Tamsta tos įstaigos pinigų negali nei savintis. Juos reikia savo įstaigai, ar draugijai gražinti.

Tikime, kad Tamsta nesi pasisavinęs tų pinigų, bet turi didelę pagundą juos užlaikyti. Svetimų pinigų savintis nevalia, juos reikia atiduoti, kitaip ir prieš draugiją ir prieš sąžinę ir prieš Dievą nusikalsi, nes bus vagystė.

Pamokslai.

KLAUSIMAS. Kas tai yra, kaip žmogus numiršta tai kunigas po jam pamokslu nesako?

Kokia keturiolika metų atgal pamokslus sakydavo po numirusiam, o dabar nesako. *Mikas Bukauskas.*

ATSAKYMAS. Pamokslus sakoma ne numirusiems, bet gyviems. Tų pamokslų sakymą tvarko Bažnyčios Įstatai, Kanonai, vyskupystės įstatymai, vyskupų parėdymai ir vietiniai papročiai. Po numirusiais tikrus pamokslus, o ne pagyrų žodžius, sakyti palikta sutvarkyti vietos vyskupui.

Vyskupas tuo žvilgsniu įvairiose vietose gali įvairiai parėdyti. Bet visur beveik tų pasitaikančių pamokslų sakymą palieka parapijos kunigų nuožiūrai ir jų liuosai valiai.

Jeigu tad vyskupijos įstatai nedraudžia, parapijos kunigai gali ir prie numirusio skelbti Dievo žodį, sakyti pamokslus, jeigu jie yra tai prašomi numirusio giminių padaryti.

Judas Iskarijotas.

KLAUSIMAS. Aš esu girdėjęs, kada Jėzus Kristus numirė, tai visus žmones, kurie buvo numirę iš atklainių išliuosavo, tik ką vienas Judas Iskarijotas liko. *Mikas Bukauskas.*

ATSAKYMAS. Atklainiais, arba pragarais (ne pragaru) suprantame vietą, kur Senojo Įstatymo teisingieji žmonės po mirties laukė Atpirkėjo, kad galėtų turėti be prigimtinės dar antgamtinę laimę.

Miręs Jėzus Kristus nužengė į pragarus, į tą Jo laukimo vietą, ir išliuosavo visus Senojo Įstatymo šventuosius. Bet tarp tų šventųjų, suprantama, negalėjo būti ten Judo Iskarijoto; jisai to-

del negalėjo buti nei paliuosuotas, nei paliktas, — jo ten nebuvo.

Marijavitai.

KLAUSIMAS. Ar yra dar Lietuvoj marijavitai, ką Lietuvoj buvo užsidėjus atskalą prieš karę?

Ar jie yra tokie patys kaip Amerikoje “nezaliežninkai”?

Mikas Bukauskas.

ATSAKYMAS. Taip, deja, Lietuvoje dar yra užsilikusių saujelė marijavitų. Jie prasidėjo ne Lietuvoje, o Lenkijoje. Prie gerų pamaldumo praktikų jie primaišė gyvos Marės Kazlauskaitės kaip Dievo Motinos garbinimą. Nuo Kazlauskaitės vardo vieni juos vadina Marijavitai, kiti — Kazlavitai. Rusijos valdžia juos rėmė kaipo įrankį kovai prieš Katalikų Bažnyčią. Patys Marijavitai, arba Kazlavitai, norėjo, kad šv. Tėvas juos pripažintų, bet jie iš Katalikų Bažnyčios išskirti ir nėra daugiau katalikai.

Amerikos “nezaliežninkai” yra ne tokie pat kaip Marijavitai.

Marijavitai pripažįsta šv. Tėvą savo galva, bet šv. Tėvas jų nepripažįsta savais, o “nezaliežninkai” nei to neturi, — jų galva — tai kokio nors saliuinuko gerklė.

Gražioji Pagunda.”

KLAUSIMAS. Meldžiu paaiškinti, ar galima gražiai pagundai pasiduoti?

Vargdienėlis po Kryžium.

ATSAKYMAS. Iš Tamstos paklausimo sunku yra įspėti, ką Tamsta supranti žodžiais “pagunda” ir ką “gražioji pagunda” vadini.

Jeigu Tamsta supranti pagundą kaip visi žmonės tai supranta, kalbėdami “Tėve mūsų”: “Ir nevesk mus į pagundinimą”... butent, į kokį nors Dievo valios peržengimą, — aišku, negalima pasiduoti, nežiurint kaip Tamstai toji pagunda atrodytų. Jeigu gi Tamsta žodžiu pagunda ką kitą supranti, o ne vedimą į blogą, butent paraginimą savo luomo pareigas tinkamai atlikti, tuomet nebus tikroje prasmėje pagundos, bet bus tik paprastas paraginimas, arba net paprastas mandagumo išreiškimas, daleiskime panašiam atsitikime: Tamsta esi nusitaręs nevalgyti saldumynų, o tuomet tarp draugas ėmė ir pasiūlė visai apie Tamstos pasirinkimus nežinodamas. Priimdamas draugo saldumynus nei kiek prieš Dievą nenusikalsti ir tokiai “pagundai” pasiduoti nebus daug žalos, nebent Tamstos dantims.

Kudikiai ir Gimtoji Nuodėmė.

KLAUSIMAS. Kaip reikia suprasti šiuos Viešpaties Jėzaus žodžius: “Leiskite mažutėliams eiti prie manęs, nes jų yra Dangaus Karalystė.” Juk kada Viešpats Jėzus gyveno ant žemės mažų kudikių nekrikštydavo. Ar tai nereikia, kad maži kudikiai neturi gimtosios nuodėmės? O jeigu taip, tai kam juos krikštyti, jei jų yra Dangaus Karalystė?

Vargdienėlis po Kryžium.

ATSAKYMAS. Išganytojo žodžiai: “Leiskite mažutėliams eiti prie manęs, nes jų yra Dangaus Karalystė,” nieko nesako apie kudikių krikštą, butent, ar juos reikia krikštyti, ar ne, o tik sako apie kudikių širdies nekaltumą.

Apie krikšto reikalingumą visiems turime aiškų Jėzaus pasakymą: „Ištiesų, ištiesų sakau tau, jei kas neatgims iš vandens ir Šventosios Dvasios, tas negalės įeiti į Dievo karalystę” (Jono 3, 5). Taigi matai, Tamsta, jeigu kudikis nebus apkrikštytas, jįsai negalės įeiti į Dievo karalystę. Ir kitą kartą Išganytojas paliepė apaštalams nevien skelbti Evangeliją, bet ir krikštyti: „Eikite tad ir mokykite visas tautas, *k r i k š t y d a m i* juos vardan Tėvo ir Sunaus ir Šventosios Dvasios” (Mat. 28, 19). Krikšto sakramentas naikina paveldėtą gimtąją nuodėmę, o taip pat ir kitas nuodėmes prieš krikštą padarytas kaip ir bausmes už jas; teikia apkrikštytam antgamtinį sielai gyvenimą ir teisę įeiti į Dangų; padaro mūsų sieloje neišdildomą krikščionies žymę.

Visi žmonės ateina pasaulin su gimtąja nuodėme ir jeigu nori įeiti į Dievo karalystę, ar maži, ar dideli, — visi turi būti apkrikštyti. Kitaip nematys amžinos savo Laimės—Dievo.

“Davatkos.”

KLAUSIMAS. Kokios yra žymės tikrosios davatkos?

Susirupinės ir supykės.

ATSAKYMAS. Matyt Tamstai “davatkos” į gyvą kaulą įsiėdė, kad esi “susirupinės ir supykės.” Turėk kantrybės, — Tamstą surupino ir supykė netikros davatkos. Netikrų yra pinigų, netikrų dantų, buna ir-gi netikrų davatkų. Bet Tamsta už tai nei kiek neatsisakai nuo tikrųjų pinigų ir tikrųjų dantų. Nereikia atsisakyti nei nuo tikrų davatkų.

Netikri daiktai turi savo žymes, netikros davatkos irgi turi savo žymes. Tos žymės yra šios: netikroji davatka savo luomo priedermes apleidžia, nežiuri namų, o per dienų dienas sėdi bažnytėlėje. Ji norėtų visus žmones pataisyti, bet pati nenori taisytis ir ką blogo päs ką nors pastebėjus, tuojau dešimčiai pasakoja. Netikroji yra labai nervuota ir greitai pyksta, — ji — tai erškėčių krumas. Bet vis tai yra netikra davatka. O tikrosios davatkos žymės yra tokios: Ji savo luomo visas pareigas gerai ir šventai išpildo; yra pamaldi, rami, nuolanki, gailiatinga, švelni siela. Ji greitai dovanoja jai daromas nuoskaudas; daug ir karštai meldžiasi už visus, kurie klysta ir savo pavyzdžiu rupinasi kitus patraukti prie šventų sakramentų ir prie Dievo. Dievo palaima buna tuose namuose, kur atsiranda panašus dievotas asmuo.

Tamsta, nesek netikrųjų “davatkų” pėdomis, o pasistenki įgyti giliai dievoto asmens požymius, nereikės tuomet susirupinti ir supykti ant netikrų — “davatkų.”

Nekatalikai ir Išganymas.

KLAUSIMAS. Ar žmonės, kurie nėra Rymo katalikai, bet kurie pildo savo tikėjimo priedermes, ar jie bus po mirties laimėje lygiai kaip ir Rymo katalikai, kurie gerai pildo savo priedermes?

Marijona Verseckienė.

Į šitą klausimą rasi Tamsta atsakymą šio “Laivo” numeryje straipsny: “Be Bažnyčios nėra išganymo.” Perskaityk jį domiai.

Lietuvos Žinios.

Klaipėdos Rinkimai. Ministerių Kabinetas nutarė sudaryti tam tikra Komisiją, kuriai bus pavesta paruošti Klaipėdos rinkimų į Seimą ir į Seimelį įstatymą. Į Komisiją įeina, kaip pirminkas p. Kalnietis, kaip nariai — Klaipėdos krašto gubernatorius, direktorių atstovai ir po vieną atstovą iš Klaipėdos krašto lietuvių ir vokiečių visuomenės organizacijų.

Mirė Kun. Dr. J. Bakšys. Sausio 3 d. mirė Kauno ligoninėje Kun. Dr. J. Bakšys, Merkinės klebonas, Vilniaus krašto veikėjas. Jis buvo klasingai lenkų agentų pašautas. Tuojaus nu-gabentas į Kauną ir čia staiga mirė. Amžiną atilsį!

Žiemą griaustinis ir audra. Maria-mpolėje Sausio 3 d. buvo matomas 3 kartus žaibavimas ir girdimas smarkus

Katalikai, skaitykite ir platinkite laikraštį

“ŠV. PRANCIŠKAUS VARPELĮ.”

“Šv. Pranciškaus Varpelis” yra grynai Katalikiškas lietuvių laikraštis, kuriame atsispin-dės vieno didžiausių šventųjų — Šv. Pranciškaus iš Asyžiaus dvasia.

“Šv. Pranciškaus Varpelis” nuolat skambins į žmonių širdis, kad pajustų tikrąjį žmogaus gy-venimą, kurį mums apreiskė Išganytojas Jėzus Kristus.

“Šv. Pranciškaus Varpelis” plačiai lies šiandieninį žmonijos gyvenimą visose jo smulkmeno-se, kad parodžius, kaip žemai žmonija jau yra nupuolusi, kokiomis baisiomis dėmėmis save ap-sitaškusi, kame šių dienų gyvenimo tragizmas.

“Šv. Pranciškaus Varpelis”, stengsis nurodyti kelius, kuriais reikia žengti mūsų žemiškame gyvenime.

“Šv. Pranciškaus Varpelis”, gražiomis, tyromis mintimis, nurodymais bei patarimais stiprins savo skaitytojus, kad jie įstengtų keliauti tikraisiais Kristaus keliais.

“Šv. Pranciškaus Varpelis”, tieks šventųjų gyvenimų aprašinėjimus, kad supažindinus ir suartinus žmones su didžiausiais dvasios galiūnais, kad, turėdami gyvų pavyzdžių, persimtumtų tą ja nepaprastai kilnia ir galinga šventųjų dvasia.

“Šv. Pranciškaus Varpelis” daugiausiai bus taikomas plačiomsioms liaudies minioms.

“Šv. Pranciškaus Varpelis” yra Šv. Pranciškaus Tretininkų Kongregacijos Lietuvoje Orga-nas.

“Šv. Pranciškaus Varpelis” eina kas mėnuo po 32 pusl. kiekvienas numeris.

“Šv. Pranciškaus Varpelis” puošiasi gražiomis iliustracijomis.

“Šv. Pranciškaus Varpelį” leidžia “Mažesniųjų Brolių” (Pranciškonų) Vienuolynas Kre-tingoje, redaguoja Tėvas Jeronimas.

“Šv. Pranciškaus Varpelio” kaina metams 6 litai, pusei metų 3 litai. Atski-ro numerio kai-na 60 centų. Užsienin kainuoja dvigubai.

“Šv. Pranciškaus Varpelio” Redakcijos ir Administracijos adresas: Lietuva, Kretinga, Vie-nuolynas.

griausmas. Seniai pasakoja, tai busią, jau 30 metų, kai žiemą Lietuvoje griaudė. — Ramygaloje gi sausio 4 d. peružė baisi audra su lietumi, ledais ir perkunais. Žmonės buvo labai persigandę. Pasakojama, kad tokios audros žiemos metu nėsą dar buvę.

AUKOS.

Veronika Baublienė ir Ona Miekevičienė po \$5.00.
Vargd. Seselėms Mariampolėje viso — \$10.00.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiarškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turek butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

3238 So. Leavitt Str. Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kviepkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.
INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasiekimagai atnūtam pinigais te
Pasimodam Latvokotes.